सैव वामनमास्थाय निन्दनीयं पुरा वपुः । त्रिभिः क्रमैश्च त्रीँल्लोकान् जहार त्रिदिवालयं ।
चतुर्द्धा तेजसो भागं कृत्वा दाशरथे गृहे । स एव रामसंज्ञो वै रावणं व्यशमत्तदा ।
एवमेष निकृत्या वै तत्तद्रूपमुपागतः । साधयत्यात्मनः कार्य्यं सुराणामर्थसिद्धये ।
तदेष नूनं विष्णुर्व्वा शक्रो वा मरुतांपतिः । मत्साधनेप्सया प्राप्तो नारदो मां यदुक्तवान् ।
अत्र मे शङ्कते बुद्धिर्व्वसुदेवं प्रति ध्रुवं । अस्य बुद्धिविशेषेण वयं कातरतां गताः । ४१७०
अहं हि खड्गाङ्गवने नारदेन समागतः । द्वितीयं स हि मां विप्रः पुनरेवाब्रवीद्वचः ।
यस्त्वयाऽनुष्ठितो यत्नः कंस गर्भकृते महान् । वसुदेवेन ते रात्रौ तत्कर्म्म विफलीकृतं ।
दारिका या त्वया रात्रौ शिलायां कंस पातिता । तां यशोदासुतां विद्धि कृष्णञ्च वसुदेवजं ।
रात्रौ व्यावर्त्तितावेतौ गर्भौ तव बधाय वै । वसुदेवेन सन्धाय मित्ररूपेण शत्रुणा ।
सा तु कन्या यशोदाया विन्ध्ये पर्व्वतसत्तमे । हत्वा शुम्भनिशुम्भौ द्वौ दानवौ नगचारिणौ । ४१७५
कृताभिषेका वरदा भूतसङ्घनिषेविता । अर्च्यते दस्युभिर्घोरैर्म्महापशुबलिप्रिया ।
सुरापिशितपूर्णाभ्यां कुण्डाभ्यामुपशोभिता । मयूराङ्गजचित्रैश्च वर्हभारैर्व्विभूषिता ।
दृप्तकुक्कुटसन्नादं वनं वायसनादितं । छागयूथैश्च संपूर्णमविरुद्धैश्च पक्षिभिः ।
सिंहव्याघ्रवराहाणां नादेन प्रतिनादितं । वृक्षगम्भीरनिर्विंडं कान्तारैः सर्व्वतो वृतं ।
दिव्यभृङ्गारचमरैरादर्शैश्च विभूषितं । देवतूर्य्यनिनादैश्च शतशः प्रतिनादितं । ४१८०
स्थानं तस्या नगे विन्ध्ये निर्म्मितं स्वेन तेजसा । रिपूणां त्रासजननो नित्यं तत्र मनोरमे ।
वसते परमप्रीता दैवतैरभिपूजिता । यस्त्वयं नन्दगोपस्य कृष्ण इत्युच्यते सुतः ।
अत्र मे नारदः प्राह सुमहत् कार्य्यकारणं । द्वितीयो वसुदेवाद्धि वासुदेवो भविष्यति ।
स हि ते सहजो मृत्युर्ब्बान्धवश्च भविष्यति । स एव वासुदेवो वै वसुदेवसुतो बली ।
बान्धवो धर्म्मतो मह्यं हृदयेनान्तको रिपुः । यथा हि वायसो मूर्द्ध्नि पद्भ्यां यस्यावतिष्ठते । ४१८५
नेत्रे तुदति तस्यैव वक्रेणामिषगर्द्धिना । वसुदेवस्तथैवायं सपुत्रज्ञातिबान्धवः ।
छिनत्ति मम मूलानि भुङ्क्ते च मम पार्श्वतः । भ्रूणहत्याऽपि सन्तार्य्या गोबधः स्त्रीबधोऽपि वा ।
न कृतघ्नस्य लोकोऽस्ति बान्धवस्य विशेषतः । पतितानुगतं मार्गन्निषेवत्यचिरेण सः ।
यः कृतघ्नोऽनुबन्धेन प्रीतिं वहति दारुणां । नरकाध्युषितः पन्था गन्तव्यस्तेन दारुणः ।
अपापे पापहृदयो यः पापमनुतिष्ठति । अहं वा स्वजनश्लाघ्यः स वा श्लाघ्यतरः सुतः । ४१९०
नियमैर्गुणवृत्तेन त्वया बान्धवकाम्यया । हस्तिनां कलहे घोरे बधमर्च्छन्ति वीरुधः ।
युद्धव्युपरमे ते तु सहाश्नन्ति महावने । बान्धवानामपि तथा भेदकाले समुत्थिते ।
बध्यते योऽन्तरप्रेप्सुः स्वजनो यदि वेतरः । कालस्त्वं हि विनाशाय मया पुष्टो विजानता ।
वसुदेव कुलस्यास्य यद्विरोधयसे भृशं । अमर्षी वैरशीलश्च सदा पापमतिः शठः ।
स्थाने यदुकुलं मूढ शोचनीयं त्वया कृतं । वसुदेव वृथा वृद्धो यन्मया त्वं पुरस्कृतः । ४१९५